



TEREMTŐ LÉLEK

LEVÉL A VERESEGYHÁZI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG ÉLETÉRŐL

IX. évfolyam 6. szám

2009. június

Krisztus hűsége, a papok hűsége



Ez a mottója a papságnak szentelt évnek, amelyet június 19-én, Jézus Szíve ünnepén nyitott meg XVI. Benedek pápa a Szent Péter-bazilikában imádkozott vesperás keretében. A Papi Kongregáció ülésének résztvevőihöz szólva március 16-án jelentette be a pápa ezt a szándékát: a papság évének célja, hogy a papok elmélyítsék és tökéletesítsék spirituális életüket, és így szolgálatuk egyre hatékonyabbá válják.

A papság éve meghirdetésére Vianney Szent János (1786-1859) halálának 150. évfordulója adta az alkalmat. Az év megnyitására Guy Bagnard, a franciaországi Belley-Ars püspöke Rómába viszi a szent ereklyéit. Az év során Benedek pápa a világon élő valamennyi pap védőszentjévé nyilvánítja majd az „arsi plébánost”, Vianney Szent Jánost.

A Papi Kongregáció a püspökökkel és a szerzetesrendek elöljáróival együttműködve számos olyan kezdeményezést támogat, amely a papság egyházi és társadalmi szerepére és küldetésére hívja fel a figyelmet. 2010. június 19-én a papok római világtalálkozója zárja majd a papság évét.

A Papi Kongregáció prefektusa, Cláudio Hummes bíboros nyílt levéllel fordult paptestvéreihez. „Mindannyian eltökéltséggel, elmélyülten és buzgalommal tekintünk előre, hogy bőségesen ünnepelt év lehessen az egész világon - az egyházmegyékben, a plébániákon és minden egyes közösségben - katolikus híveink lelkes részvételével, akik minden kétséget kizáróan szeretik papjaikat, s boldognak, szentnek és örömtelinek akarják látni őket mindennapi apostoli munkájukban.”

Az Eucharisztia a papi lelkiség szíve - írja a bíboros. Így tehát az Eucharisztia imádása a papság megszentelődéséért, valamint a

szereztesnők, a megszentelt életet élő és a világi nők papok iránt tanúsított lelki anyasága tovább erősödhetne, és a megszentelődés gyümölcset teremné. A levél arra is buzdít, hogy az év során figyeljünk a világ számos pontján nagy szegénységben élő papság életkörülményeire és anyagi szükségleteire is. A helyi egyházak a maguk helyi ünneplésével kapcsolódjanak a papság évének római megnyitáshoz, illetve későbbi eseményeihez is.

„A papok éve nemcsak a papoknak, hanem mindenkinek fontos” – mondta a június 19-én kezdődő ünnepi évre utalva Federico Lombardi SJ, a vatikáni sajtóiroda vezetője XVI. Benedek pápa szavait idézte, aki azzal szokta átadni a rózsafüzért a papoknak egy-egy látogatás végén, hogy „még a papoknak sem szabad megfeledkezniük az imádságról!” „Mindig erős a kísértés, hogy felszínesen elhadarjuk az imádságot, engedve, hogy egészen lekössenek elfoglaltságaink és emberi gondjaink.” Az arsi plébános szerint „egyesek mintha azt mondanák a Jóistennek: 'Csak két szót szeretnék mondani; gyorsan elmondom, s már itt sem vagyok.'”

„Ha az Istennel való egység problémájával minden keresztény szembesül, még élesebben vetődik fel ez a papok esetében, akik egyre kevesebben, de mindenképpen túl kevesen vannak a felénk irányuló igényekhez képest. Természetesen minden pap elsősorban maga felelős a saját megszentelődéséért, de az a hívő közösséget is nagyban érinti. Egy-két méltatlan pap példája súlyosan csorbíthatja az Egyház szavahihetőségét; másrészt viszont a közösség lelki együttérzése hatalmas támaszt jelent a papnak mind a lelki életben, mind az apostolkodásban. A papok éve tehát nemcsak a papoknak, hanem mindenkinek fontos”.

Az Új Emberben és a Magyar Kurírban megjelent írásokból válogatta
Ferencz Zoltán

A papság életének megújulására, az Úr egy közösséget hívott létre. Áprilisban Dr. Beer Miklós püspök atya jóváhagyta az **Opus Sanctissimae Trinitatis** közösségünket, amely imádságaival és áldozataival az Úr alkalmas és jó eszköze akar lenni a papság megszentelésének szolgálatában.

A Közösség vezetője Gábel Henrik atya, Esztergom-budapesti egyházmegyei pap. A Közösség elöljárója pedig én vagyok, aki egyben az első szerzetes tagja a Közösségnek. A Közösségnek van egy társult tagokból álló csoportja, amely olyan laikus testvérekből áll, akik imádságaikkal és áldozataikkal, teljes odaadásukkal vesznek

részt az Úr megújító munkájában. Szentháromság vasárnapján tizenkilencen egyéves magán fogadalommal köteleződtek el ehhez a közösséghez.

Hálás szívvel és örömmel fogadtuk Zsolt atyának és az egész egyházközségnek befogadó szeretetét. Kérünk benneteket, hogy imádkozzatok értünk, hogy az Úr véghez vihesse az Ő tervét általunk.

Sok szeretettel és imával:

Vaokakala Jácinta nővér

Jácinta nővér június közepén költözött plébániánkra. A következő számban egy hosszabb interjú keretében ismerhetjük meg élettörténetét, szolgálatát.

A szentmisében a bor átváltoztatásánál használt új kifejezésről

Az Istentiszteleti Kongregáció Prefektusa 2006. október 17-én kelt levelében értesítette a Magyar Katolikus Püspökkari Konferenciát a Szentatya döntéséről a szentmisében a bor konsekrációjának népnyelvű fordításával kapcsolatban.

A szövegben szereplő *"pro multis"* (sokakért) kifejezést egyes országokban *"mindenkiért"* (per tutti - for all) szóval fordították, és a Szentszék engedélyezte ennek használatát. Magyar nyelven 1991-től használtuk ezt a fordítást.

A "mindenkiért" kifejezés is Krisztus szándékának, aki meghalt a

engedélyezett érinti az eddig szentmisék

A Szentatya hogy azon eddig az értelmező a misekönyvek új a szöveghűbb fordításhoz.



teljesen megfelel minden emberért kereszten, ezért használata nem bemutatott érvényességét.

azonban elrendelte, nyelvekben, ahol fordítást alkalmazták, kiadásában térjenek vissza

Ezek alapján – a Szentszék jóváhagyásával – a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia 2009. Pünkösdjétől a következő szöveg kötelező használatát rendelte el: „Vegyétek és igyatok ebből mindnyájan, mert ez az én vérem kelyhe, az új és örök szövetségé. Ez a vér értetek és sokakért kiontatik a bűnök bocsánatára. Ezt cselekedjétek az én emlékezetemre.”

Az átváltoztatás szavai a Mt 26,28-ban találhatóak, ott pedig az eredetileg sugalmazott görög nyelvű szövegben "peri pollón", latin fordításában pedig az ezzel egyenértékű "pro multis" fordítás található. A görög is használhatta volna a "pasz, pasza, pan = minden(ki)" kifejezést, ahogy más helyeken jó párszor teszi is a Szentírásban, mégsem ezeket a szavakat sugallta a Szentlélek. Ezért nem is lett volna okunk az elmúlt 18 évben a „mindenkiért” fordítás használatára.

A problémát azonban az okozta, hogy a magyar szónak van egy olyan árnyalata, ami a görögből és a latinból hiányzik: "de nem mindenkiért". Ráadásul, amíg még ott él emlékezetünkben a 18 éven át használt "mindenkiért", addig ez az árnyalat különösen is erős lesz. Pedig a „sokak” szó valójában meghatározatlan számú embert jelent, akiknek csoportjába bárki tartozhat. Jézus mindenkiért följánlotta az áldozatát, de mindenkinek szabad döntése, hogy akar-e annak gyümölcséből részesedni. Sokan döntenek úgy, hogy igen, akár mindenki is. De nincs bizonyosságunk arra nézve, hogy tényleg mindenki így fog dönteni.

Az „értetek és sokakért” kifejezés tehát nem korlátozó értelmű. Nem úgy van, hogy Jézus először mindenkiről beszél, és utána leszorítja sokakra, hanem úgy, hogy először az apostolokról beszél, és utána kitérít a "sokak"-ra: az apostolok mindenkori követőire, akik közé bárki (akár mindenki is) bekerülhet.

Ha az eredeti görög szöveg latin fordítása „mindenkiért”-et akarna mondani, akkor a „pro vobis”-nak („értetek”) nem is lenne értelme, mert a mindenkiben a „ti” (tiértetek) is benne van. Akkor így kellene fordítani: „ez a vér mindenkiért kiontatik a bűnök bocsánatára”. Mi azonban természetesen nem tekinthetünk el a sugalmazott bibliai szövegtől.

Máté és Márk evangéliumában ezt olvashatjuk: „mely sokakért kiontatik a bűnök bocsánatára” (Mt 26,28; Mk 14,24). Lukács evangéliumában pedig ez áll: „mely értetek kiontatik” (Lk 22,20). Szent Pál pedig csak ennyit említ: „ez a kehely az újszövetség az én véremben” (1Kor 11,24). Tehát egyszerre nem is szerepel a két kifejezés az evangéliumokban, hanem csak külön-külön. Ez még inkább azt sugallja, hogy amikor az egyház papja Krisztus parancsára elismétli az átváltoztatás szavait, akkor egyiket sem hagyja el.

Ez a szóhasználat egyben utalás az Izajás próféta könyvében szereplő szenvedő szolga alakjára is, akivel az Úr Jézus azonosítja magát, nemcsak abban az utolsó órában, amikor együtt van tanítványaival,

hanem föltámadása után első jelenése alkalmával is, amikor tanítványainak megmutatja sebeit, melyek bűnbocsánatot szereztek nekik és „sokaknak” (Iz 53, 11-12).

Mi is ennek a háttere, előzménye? A kinyilatkoztatás kezdetén Isten Ábrahámnak nemcsak testi utódokat ígér (ezek a zsidók), hanem kinyitja a horizontot a népek sokasága felé: „általad nyer áldást a föld minden nemzetsége” (Ter 12,3). Fokozatosan kiderül, hogy az

„értetek” a zsidó népet jelenti, a „sokak” pedig a pogány népeket. Ennek értelmében mondja Jézus: „küldetésem csak Izrael házának elveszett juhaihoz szól” (Mt 15,24). A pogányok tudniillik meg sem értenék Isten megtestesülésének igazságát. Annak megértésére csak a zsidók voltak felkészítve (ld. Emmanuel-gondolat) és nekik kellett fölismerniük Jézusban az Isten Fiát és minden ember megváltóját, majd meghirdetniük a pogányoknak. Nyilvánvaló, hogy az Úr Jézus mindenkiért jött, de az Atya üdvösségterve szerint. Amikor megtisztítja a templomot, azt nemcsak a kultusz tisztaságáért teszi, hanem az oda imádkozni járó pogányokért is. „Nem azt mondja az Írás: az én házam minden nép (=sokak) számára az imádság háza?” (Mk 11, 17) – kiáltja Jézus, miközben kiűzi a templomból a kereskedőket. Tehát szeme előtt vannak a pogány nemzetek (a sokak). Az Úr föltámadása után, de főleg Pünkösdkor éppen ezt értették meg az apostolok és a tanítványok. Ezt a gazdagságot, az üdvtörténetnek ezt a nagy vonulatát semmisítené meg nyelvtanilag a helytelen „mindenkiért” fordítás.

Ha a magyarázatokat kezdenénk beleírni a Szentírásba, lecserélve annak kinyilatkoztatott kifejezéseit, akkor a Miatyánkból is el kellene távolítani a „ne vígy minket kísértésbe” kifejezést és valami ilyesmivel kellene helyettesíteni: „túl nagy próbatételnek ne vess minket alá, Atyánk, mert ezen próbatétel alatt még a Gonosz is csábíthat minket és akkor elbukhatunk”.

Erdő Péter bíboros úr levele, illetve Harmai Gábor és Barsi Balázs atyák magyarázata alapján összeállította: Balázs atya

Emberi történetek

Kora tavasszal történt. Késő délután indultam haza. Borús, esős idő volt, amolyan álmosító. Örültem, mikor megláttam az út szélén egy integető embert. Legalább lesz társaságom, nem alszom el vezetés közben! Mikor lassítottam és mellé értem, már jobban láttam az

illetőt. Középkorúnál valamivel idősebbnek tűnő, kopottas ruhájú, kissé elhanyagolt külsejű férfi volt. Egy pillanatra elbizonytalanodtam, hogy megálljak-e, de nem tűnt "veszélyesnek", tehát fékeztem. Ahogy beült mellém, rögtön beszélni kezdett.

Komlóról jön, Kecskemétre igyekszik. Ott él a felnőtt lánya, őt látogatja meg. Régebben bányász volt, de a bányát bezárták, ő munkanélküli lett. Alkalmi munkákból él, úgy-ahogy. Családja széthullott, elvált felesége a gyerekekkel elköltözött a városból. Csak ritkán találkoztak, később nem is vett részt a gyerekek nevelésében. Most már felnőtt a fia és a lánya is, néha meglátogatja őket. Kora délután indult el, és akkor még úgy tűnt, hogy hamar meg is érkezik Kecskemétre. Pécestől hozta egy férfi, aki a szekszárdi hídon akart átmenni az 51-es útra, és onnan tovább Solt felé. Ez nagyon jó volt az utasának is. Közben beszélgettek. Az autós szinte rögtön a "lényegre" tért. Ő hisz Istenben, és reméli, hogy a stopposa is. Szegény ember kicsit röstelkedve ugyan, de bevallotta, hogy ő nem igazán. Annyi rossz érte az életben, és eddig nem tapasztalta Isten segítségét. Ekkor értek Bogyzsló közelébe. Hirtelen úgy döntött az autós férfi, hogy letér a főútról és meglátogatja a faluban lakó ismerősét. Így az én emberem az autóúton találta magát, az 51-estől 8 kilométerre. Az autóúton nem lehet sem gyalog közlekedni, sem stoppolni, így aztán begyalogolt Bogyzslóra, onnan át Tolnára, majd a várost elhagyva jutott vissza a 6-os útra. Akkor vettem fel. Amíg ezt mesélte, kicsit szomorúan, kicsit megbántottan, nekem két kérdés járt az eszemben. Az egyik, hogy vajon mit gondol most ő a hívő emberekről? A másik meg az, hogy tényleg hívő volt az autós? Mindenesetre én nem így gondolom a tanúságtételt.

Közben Dunaföldvárra értünk. Mondtam, hogy én is Solt felé megyek, de onnan tovább Budapest felé folytatom az utam. Solton már erősen alkonyodott. A körforgalom előtt egy hirtelen ötlettől vezérelve megkérdeztem, ne vigyem-e tovább a település határáig a Kecskemét felé vezető úton? Megörült a felajánlásnak. Nekem csak pár kilométer kitérő, neki viszont könnyebb lehet onnan továbbmenni.

Amikor kiszállt a kocsiból, és megköszönte a fuvart, csendesen közöltem vele: Én is hívő vagyok, de nem teszem ki a kocsimból azt, aki még nem tud hinni a Jóistenben. Csodálkozva nézett rám. Én egy "Isten áldja" köszönéssel hagytam ott. És ezt komolyan is gondoltam.

K. Ilona



SZERETETSZOLGÁLAT

„Velem tettétek” Mt 25, 40

KÖSZÖNET

A májusi számban kértük a testvérek segítségét egy nehéz helyzetbe került család felkarolásához. A lakáshelyzetük sajnos még nem rendeződött, de a többi szépen alakul. A baba érkezését ezekben a napokban várják. Hálás köszönet azoknak a testvéreknek, akik jóságán keresztül megtapasztalhatta a család Isten gondviselő szeretetét!

KÉRÉS

- ✧ Hűtőszekrényre lenne szüksége egy családnak. Aki fel tudna ajánlani egyet, kérjük, jelezze Varga Lizának a 20/372-5416 számon.
- ✧ Aki a karitás boltba került gyermekruhák mosását, vasalását alkalmanként el tudná vállalni, kérjük, jelezze Varga Lizának a 20/372-5416 számon.
- ✧ Kérjük a testvérek imáit egy kéthónapos daganatos kisfiú gyógyulásáért. „Istennél semmi sem lehetetlen.” (Lk 1,37) Biztosan kedves előtte, ha sokan együtt, egyetértésben kérjük az Ő segítségét a gyermek számára. Legyünk nagylelkűek a közbenjárásban, böjtölésben.

FELAJÁNLÁS

- ✧ Irodai munkát végző férfi - kikapcsolódásként, szükséges testmozgás gyanánt - szívesen összehasogatná az idős testvérek téli tüzelőjét. Akinek szüksége lenne ilyen segítségre, kérjük, jelezze Kovács Zsuzsának a 30/443-6639 számon.

Aki a plébánia hívei felé intézett kérést vagy felajánlást szeretne közzétenni ebben a rovatban, kérjük, jelezze Lukács Péter diakónusnak a 30/474-4549 számon.

ÉLŐ IGE

„Élek, de már nem én, hanem Krisztus él én bennem.” Gal 2,20

Pünkösöd előestéjén meghirdetett imádságunkra jöttünk össze a Margitán. Nem vagyok egy ismerkedős fajta. A Szentlélek mégis már napokkal ezelőtt arra indított, hogy menjek oda hamarabb, és ismerkedjek össze azokkal a rádióamatőrökkel, akik velünk egyidőben szoktak fent lenni a keresztnél. Hallgattam Rá, ezért elsőként érkeztem, már $\frac{3}{4}$ órával a kezdés előtt. Be is mentem a sátrukba, bemutatkoztam a vezetőjüknek, ő és barátai pedig nagy szeretettel fogadtak. Biztosítottak, hogy bármiben készek segíteni, sőt mielőtt terveim szerint invitálhattam volna őket közénk, a vezetőjük maga mondta, hogy akár be is kapcsolódnak, ha úgy alakul. Örömmel és megnyugodva jöttem el.

Az ima első $\frac{1}{4}$ órája után azonban némelyek közülük már felöntöttek



a garatra. Egyik férfi (vagy talán többen is) már nem volt tisztában azzal, hogy mit és milyen hangerővel beszél. Így az imánk elejétől időnként felhangzottak a sátruk felől énekszövegeink gúnyolódó megisméltései, nem illő szavak kíséretében. Kissé furcsálltam a dolgot, hiszen a vezetőség olyan kedvesen fogadott: vajon miért nem intik csendre a

hözöngő(ke)t? De hát nem olyan könnyű egy „haverral”, kollégával vitába keveredni idegenek védelmében... - gondoltam, ezzel részemről el is volt intézve a dolog. A saját szavas imáinkban értük is imádkoztunk.

Amikor az imádságunknak vége lett, a hívek közül páran segítettek összepakolni, majd ők is hazamentek. A rádiósok - jószándékuk bizonyítékaként - tényleg csak akkor kapcsolták be a zenét, amikor mi már hazamentünk. Kivéve engem, aki utolsónak hagytam el a helyszínt, és addig ismét magamra maradtam a hangoskodókkal.

Továbbra is jött a szöveg: „Engem nem zavar, csinálják csak... De amikor a Jehova Tanúi meg akartak téríteni, az már tényleg idegesített...stb-stb.” Az illuminált férfi részéről tipikusan a „savanyú a szőlő” effektus nyilvánult meg: „nem ismerem ezeket, nem tudom mifélek, de láttam, hogy jól érzik magukat együtt, én viszont kirekesztve éreztem magam közülük, így hát inkább szidom őket, holott én is vágnék arra a békére, amit ők megélték”. Nyilván egy alkoholosan befolyásolt ember ezt így nem tudja megfogalmazni, helyette inkább mondja a trágárságokat. Közben azért olyan hangok is jöttek felőlük, hogy: „de azért ez az egész érdeklődés benned is ott van, valld be” – mondta valamelyikük az illuminátnak. Máskor úgy gondoltam volna: minek szóba állni egy részeggel, úgyszincs érdemi kommunikációra képes állapotban. De most a Szentlélek arra indított, hogy ezt mégse hagyjam annyiban: nem lehet pénzkérdés az evangelizáció, ez pedig egy erre való alkalom volt, hiszen a túlnyomó többségük józan, lojális és toleráns volt. Sugallatára felnyaláboltam tehát egy marékkal a megmaradt fáklyáinkból, és odamentem a tábortüzhöz. Megköszöntem a türelmüket, a főnökük pedig ismét szeretettel fogadott. Ekkor ugrott be, amit maga is megerősített: ő tényleg lejött közénk imádkozni a 2 óra folyamán, még fényképezte is, ahogy a fáklyáinkkal körbeálltunk és énekeltünk. Megköszönte, hogy ott lehetett, és a fáklyákat is, melyeket nekik adtam, hogy használják egészséggel. Egyben sajnálatát fejezte ki, hogy ők nemigen tudtak mit adni nekünk. Mondtam, hogy ez nem is arról szólt. Békében és szeretetben váltunk el.

Most jön a csattanó: a közepesen ittas férfi továbbra sem tudta kontrollálni hangerejét, így nem vette észre, hogy a sötétbe távozásom közben még hallom, mit mond: „Most viszont ég a pofám! Tényleg fáklyákat hozott nekünk?” „Miért égsz, tán túl közel ülsz a tűzhöz?” – kérdezte tőle egyikük poénosan, holott jól tudta a választ...

☺

Így győzött a Szentlélek fölöttem és az ittas férfi fölött is, és ezért hála legyen az Úrnak! Szt. Pál írja a Róm 12,20-ban: *„Ha ellenséged éhezik, adj neki enni, ha szomjazik, adj neki inni! Mert ha ezt teszed, eleven paraszat gyűjtesz a fejére (Péld 25, 21-22).”* Mondanom sem kell, hogy a kocsimba beszállva a szeretet győzelmének boldog öröme töltött el. Olyannyira, hogy még rögtön éjfélkor papírra is vettem ezeket a sorokat, hogy megoszthassam veletek is a Szentlélek örömét!

Balázs atya

Lelkigyakorlat Szamócióval

Május végére Eperjes Károly (vagy ahogy sokan ismerik: Szamóca) művész úr vezetésével lelkigyakorlatot hirdetett a máriabesnyői Mater Salvatoris Lelkigyakorlatos Ház.

Én még sosem vettem részt hasonló jellegű programon; eddig csak kacérkodtam vele. Mivel a művész úrnak fiatalkoromtól kezdve nagy tisztelője voltam, rajongtam a filmjeiért, és hallottam a megtéréséről is, így erre a programra elsőik között jelentkeztem.

Hétfő este érkezünk Máriabesnyőre, ahol a kedves, vendégszerető személyzet finom vacsorával várt. A szentmise és a vacsora után este 8-kor kezdődött a lelkigyakorlat, amiben mindenki aktívan részt vett.

A művész úr szuggesztív előadásmódja, vele történt hiteles példái egészen lenyűgöztek. Észre sem vettük, szinte máris este 11 óra lett, mikor is nyugovóra tértünk. Azaz előtte még egy pohár bor mellett hosszasan beszélgettem újdonsült szobatársammal, Gábeli Zoltánnal, aki a pilisszentiváni egyházközösség igen aktív tagja.

Másnap reggeli után folytatódott a „varázslat”; reggelitől egészen az ebédig hallgathattuk a bibliai történetek elemzéseit, a rózsafüzér fontosságának elméleti hátterét, és jó néhány megesett vidám vagy éppen tanulságos történetet.

Az ebéd utáni csendes pihenőben meglátogattuk a közeli temetőben nyugvó gróf Teleki Pál miniszterelnök sírját.

Mivel este a művész úrnak színházi elfoglaltsága volt, ezért a délutáni programot Ocsovai Grácián, a pasaréti Ferences Rendház plébánosa vezette. Őbenne is egy igen kiváló embert, papot és - nem utolsósorban - előadót ismerhettünk meg. A szentmise előtt még a nála történő gyónásra is lehetőséget kaptunk.

A szentmise és a közösen elfogyasztott vacsora után több fakultatív programból lehetett választani: csendes szentségimádás, közös beszélgetés, valamint Szent Fülöp életéről szóló film megtekintése.

A harmadnap reggeli szentmisét a mi Zsolt atyánk mutatta be. Az a nap tulajdonképpen az eddigiek összefoglalása volt, ami egy kérdezős-beszélgetős „fórumba” ment át.

A búcsúebédet közösen fogyasztottuk el, utána pedig mindenki hazaindult. Aki kért, még kedves dedikáló sorokat is kaphatott a művész úrtól.

Nekem személy szerint hatalmas lelki feltöltődést jelentett ez a két nap; sokat vártam tőle – és még többet kaptam. Aki nyitott egy „Szamócás” stílusban vezetett, egyben az egyik leghitelesebben

megtért, és a hitét mind a mai napig igen komolyan vevő ember lelki gyakorlatára, annak mindenképpen jó szívvvel ajánlom, hogy legközelebb vegyen részt!
dr. Horváth György

Az M1 Útravaló című műsorában 2009. 05.31-én Eperjes Károly a máriabesnyői lelki gyakorlatáról is beszélt. A műsor megnézhető vagy letölthető a: videotar.mtv.hu/Videok/2009/05/31/19/Utmutato_2009_majus_31_.aspx honlapról.



FELELŐSSÉGÜNK A TEREMTETT VILÁGÉRT

„Minden általa és érte teremtetett...” (Köl 1,16)

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia körlevele a teremtett világ védelméről

A legfontosabb környezeti problémák

11. A természetbe való mértéktelen beavatkozásunk következtében a környezeti válság jelenségei ma már szinte mindenhol tapasztalhatók. A globális léptékű erdőirtások, a természetes élőhelyek megsemmisítése és átalakítása egyre fokozódó ütemű *fajkihaláshoz* vezetnek. Ebből a szempontból a biológiai sokféleség, az ún. biodiverzitás egyik legjelentősebb hordozójának, a trópusi esőerdők rohamos csökkenése a legriasztóbb. Ezekben az ökoszisztémákban található a Földön élő fajok közel fele. A biológiai sokféleség csökkenése azonban nem csupán távoli országok problémája: a leginkább veszélyeztetett élőhely típusok között nem pusztán számos európai közösség található (pl. mediterrán erdők és tengerparti társulások), de Magyarország őshonos társulásainak egy része (pl. gyöngyvirágos tölgyesek, erdős-sztyeppek) is az eltűnés határán áll. Hazánkban mintegy 1100 veszélyeztetett faj található, melyek megfelelő intézkedések híján rövidesen kihalhatnak. A biológiai sokféleség megőrzése nem csupán azért fontos, mert – ahogyan a Magyar Katolikus Püspöki Kar 2003-as „Az Élet kultúrájáért” körlevele is leszögezi – a teremtmények, mint Teremtőjük szándékának kifejeződései, önmagukban rejlő értéket hordoznak, hanem a biodiverzitás fennmaradása az élő rendszerek stabil működése, és így az ezektől függő emberiség szempontjából is elengedhetetlen. Az emberiség számára megfelelő természeti környezetet csak a jelenlegihez hasonlóan sokszínű, gazdag ökoszisztéma tud biztosítani.

12. Hasonlóan súlyos problémát jelent a *vizek helyzete*. A folyók, tavak elszennyezése és átalakítása világszerte súlyos gond. Az élő vizek hajózó- és szennyvízcsatornákká, víztározókká, ipari tájakká alakulnak át. Ez nem csupán természeti értékek eltűnését, fajok kihalását, ökoszisztémák tönkremenetelét jelenti, hanem a nagy folyó-átalakítások (duzzasztógáták, víztározók) miatt millióknak kell elhagyni lakóhelyüket. A szennyezések és a fizikai beavatkozások ivóvízbázisainkat fenyegetik, emberek tömegei veszítik el a folyókhoz, tavakhoz kötődő megélhetésüket. A világtengerek állapota is aggasztó. A nagy olaj- és egyéb szennyezések mellett a folyókkal bemosódó anyagok, a túlhalászat, a tengervíz kémiai megváltozása (savasodása) és melegedése egyes területeken katasztrofális hatásokkal járt, gyakorlatilag halott tengerrészeket, pusztuló korallpadokat, megfogyatkozott halállományt okozott.

Akik már most szeretnék elolvasni a körlevelet teljes terjedelmében, megtalálják azt a <http://uj.katolikus.hu/konyvtar.php?h=209> honlapon.

Energiatudatosság otthon

1. Vásárolj minél energiatakarékosabb termékeket! Keresd azokat, melyeken az „energiatakarékos” megjelölés szerepel, és ellenőrizd, hogy ez pontosan mit is jelent. Vásárolj olyan berendezést, ami készenléti módban nem fogyaszt többet 1W-nál, vagy teljesen áramtalanítható kikapcsoláskor.

2. Légy kíméletes a számítógépeddel, és időnként hagyd aludni! Állítsd takarékos üzemmódba, mihelyst nem dolgozol. Amikor teljesen kikapcsolod, áramtalanítsd! Erre a legkényelmesebb és legegyszerűbb megoldás a billenőkapcsolós elosztó, így egy mozdulattal áramtalaníthatod a számítógéped és az összes tartozékát. A lapos képernyők és a laptopok energiatakarékosak.

3. Vess véget a készenléti állapotban történő pazarlásnak! A hifi-berendezések, tévékészülékek, videomagnók, számítógépek és tartozékaik készenléti állapotban is sokat fogyasztanak. Ennek költsége egy átlagos háztartás esetében akár évi 20.000 Ft is lehet. Használj több dugaszolóaljzatos, saját kapcsolóval rendelkező hosszabbítót. Sok kicsi sokra megy: egy-egy ország készenléti üzemmódban lévő készülékei akár több erómű által megtermelt áramot is elfogyasztanak.

4. Használj energiatakarékos izzót, mert 80%-kal kevesebbet fogyasztanak, mint a hagyományos izzók. (Figyelem! Ezek a körték higanyt tartalmazhatnak, ezért nem szabad őket a normál háztartási hulladékkal együtt kidobni!) Oltsd le a lámpát, ha hosszabb ideig nem tartózkodsz a szobában!

5. Használat után húzd ki a töltőket és az adaptereket, mert akkor is energiát fogyasztanak, amikor nem töltenek semmit. Ezt abból is érezni lehet, hogy átmelegszenek, ha a konnectorban hagyod őket. Húzd ki tehát a mobiltelefonod, mp3-lejátszód és digitális fényképezőgéped...stb. töltőjét, adaptereit!

6. Termelj kevesebb szemetet! Otthon is gyűjtsd szelektíven a hulladékot, komposztáld a zöldhulladékot!

Forrás: Greenpeace; Gyűjtötte és átdolgozta: Balázs atya

...mire jó a gyereknap?...

(gondolatok a gyereknapról, Janikovszky Éva után, szabadon)

A megoldandó feladatok, gondok rengetegében, a mindennapi kötelezettségek tengerében fuldokolva, igazi mentőkötelet jelentett számomra a gyerekeinkkel való önfelelt együttjátszás. Örülök, hogy nem engedtem a fáradság és a fásultság, a kötelességtudat sugallatának: „Maradj itthon!”, „Annyi dolgom volna...”; „Ne csinálj semmit, Pihenjél!”, „Öreg vagyok én már bohócnak!”, stb.

Örülök, mert igazi testi, lelki jelenléttel tudtam részt venni a gyereknapon. Mertem előhívni magamból egy napra a valamikori kislányt, aki szintén én voltam, akkor és ott, a plébánia udvarán.

S szomorú is vagyok, mert úgy érzékelem, hogy mi „felnőttek” egyre inkább kívülről nézzük gyerekein életét, ünnepeinket. Egyre



gyakrabban hamis magyarázatokkal mentjük fel és ki magunkat a saját felelősségünk alól, az együtt megélendő pillanatok alól, amit sosem fog ellensúlyozni egy drága játék, egy CD-re mentett, kamerák mögött megélt ezernyi pillanat, egy öt perc alatt megvásárolható, csodálatos ballagási ajándék vagy csokor virág. Még akkor sem, ha a jól öltözött, jól szituált, tökéletes család benyomását keltjük is kívülről.

A gyerekek egyre többféle magatartás problémái segélykiáltások a felnőtt társadalom felé. A szülők felé. Hárítás helyett halljuk meg, értsük meg és próbáljunk együtt válaszokat adni és megoldást találni! Ennek talán a legegyszerűbb módja, hogy megismerkedünk a gyerekeinkkel a saját közegükben a „játsszótéren” játék közben, valódi együttlétben, közösen.

...hát, erre jó a gyereknap...

P.E.

Gyereknap 2009

Szívesen készülődik az ember olyanokkal együtt, akikben bízunk és érzi a közös célért való tenni akarást. Különösképpen igaz ez arra az eseményre, mely a családos közösségünk központi szereplőinek készül: A GYEREKEKNEK.

Jó volt látni a sok vidám arcot, ahogy a gyerekek egyre lelkesebben járták végig a különböző állomásokat. Volt itt pingponglabda fújás, koronghordás, tejszínhab dobálás, testrész kirakó, darts, mi van a zsákban?, tuskójárás, kóstoló.

A Pioban kézműves foglalkozáson vehettek részt az érdeklődők, míg a fenti terem bábszínház előadásnak adott helyet, a publikum nem kis örömeire. A nagyobbak a garázsban berendezett céllövöldében mérhették fel lövészet pontosságukat.

Délután az esősre forduló idő ellenére 6 csapat vágott neki a veresi „kalandtúrának”. A nevezőknek különböző állomásokra kellett eljutni, az előző megállóban kapott (megfejtett) instrukciók alapján. A verseny végeztével a Gombai cukrászdában vehették át a résztvevők a sikeres felderítésük kiérdemelt jutalmát: egy-egy fagyit. Végül minden csapat szerencsésen (bár kicsit ázottan) tért vissza a kiindulási pontra.

Különösen nagy örömet jelentett, hogy nem csak a családos közösség gyermekei vettek részt a játékokon, és élvezték is a programokat, így általuk több családhoz is közelebb kerülhettünk. Jövőre megismételjük!

P.M.

Esküvőre készülnek

Június 25. 15.00 Terényi Tamás - Komody Éva
17.00 Lakatos Tamás - Simon Tímea



NYÁRI ESEMÉNYNAPTÁR

Június 26-27. A váci egyházmegyei találkozó, Ludányhalásziban. A programot kihelyeztük a hirdetőre, további információk a www.etlh.hu honlapon láthatók.

Június 28-án 11 órakor vácbottyáni búcsú, Tóth Zoltán verbita atya tartja az ünnepi szentmisét.

Hittanos táboraink július elején megkezdődnek. A testvérek szíves anyagi támogatásait továbbra is Balázs atya gyűjti. Előre is köszönjük!

A Szentföld öröksége - Kincsek a jeruzsálemi Izrael Múzeumból

Időszaki kiállítás a Szépművészeti Múzeumban 2009. június 23 – 2009. szeptember 6.

A jeruzsálemi Izrael Múzeum páratlan műkincseiből nyújt válogatást a Szépművészeti Múzeum június 23-án nyíló kiállítása. A tárlaton látható műtárgyak mintegy 9000 éves időszakot ölelnek át és olyan kuriózumokkal találkozhat a hazai nagyközönség, mint a holt-tengeri tekercsek egy darabja, vagy Rembrandt, Chagall és Rodin remekművei. A mintegy félszáz különleges műtárgyat bemutató tárlat szeptember elejéig látható.

A tárlat legértékesebb és talán legizgalmasabb tárgya a **2000 éves holt-tengeri tekercsek egy darabja**. A különleges dokumentumok



elő darabjait 1947-ben beduin pásztorok fedezték fel Kirbet Qumrán közelében, a Holt-tenger északnyugati partján. A 20. század egyik legfontosabb régészeti leleteinek tartott pergamentöredékek a Biblia könyveinek másolataiból, valamint apokrif munkákból és egy vallási

szekta irataiból származnak. A kiállításon látható a tekercsek közül a leghosszabb töredék, egy ideális templom részletes tervét ismertető ún. Templom-tekercs egy 40 centiméteres része.

További részletek és internetes jegyvásárlási lehetőség a www.szepmuveszeti.hu oldalon.

SZENTMISÉK TEMPLOMUNKBAN

Hétköznap18.30
Hétfő szentségimádás19.00
Csütörtök szentségimádás 19.00
Szombat08.00
Vasárnap..... 08.00; 09.30; 18.00

Reggeli szentségimádás hétfőtől
csütörtökig 6.00; pénteken 5.00
órától, hétvégén 6.30-7.30-ig
(zsolozsma 6:30-tól)

Gyónási lehetőség minden mise előtti 15
percben, illetve előre megbeszélte
időpontban a plébánián is van gyóntatás.

Görög katolikus misék: minden
hónap 1., 3. és 5. vasárnapján 11.30

SZENTMISÉK ERDŐKERTESÉN

Szombat18.00
Vasárnap.....11.00

SZENTMISE ŐRSZENTMIKLÓSON

Vasárnap.....9.30

SZENTMISE VÁCBOTYÁNBAN

Vasárnap.....11.00

KÖZÖSSÉGEINK

Ifjúsági közösség: péntek 19:30

Családos közösség: minden hónap
első szombat 17.30

Felnőtt közösség: minden szerda 19.00

Kalász közösség: minden hónap
második vasárnap délután

Szent Antal imaközösség: minden
hónap 13-án 17.30

Szent Anna Bibliakör: hétfő 10.00

Hit és Fény: újságban hirdetett időpont

Gitáros kórus: minden vasárnap 16.30

Karitás: minden hónap második
csütörtök 17.00

Útkeresők: minden kedd 19.00

Dicsőítő csoport: kéthetente szerdán
19.00

Rózsafüzér társulatok: minden hónap
első vasárnapja

Missziós Imaközösség: minden hónap
első vasárnap 16.00

Életige kör minden hónap 1. csütörtök
19 óra

Baba-mama minden csütörtök 10-12-ig

HIVATALI ÜGYEK

Bejelentkezni a keresztlőre a kívánt időpont előtt legalább 1 hónappal
szükséges (a baba születésének várható időpontja előtt is el lehet intézni).
Bejelentkezés Lukács Péter állandó diakónusnál a 06-30-474-4549-es
telefonszámon.

Bejelentkezés az esküvőre minden év **március 1-ig**, Molnár Zsolt plébános
úrnál. Ha kérdése van, az 589-540-es vagy a 06-20-9104-509-es
telefonszámon lehet felvilágosítást kérni.

**Plébániai irodaügyelet a Szent Pio Otthonban munkanapokon 8-tól 15
óráig.**

Szent Pio Otthon könyvtárának nyitvatartása:

Minden hó első és második vasárnapján: 16.00-17.00-ig. Egyéb időpontban
előzetes megbeszélés szerint.

**A szentmise szándékok elolvashatók a faliújságon vagy a
sekrestyében!**

Kiadja a Veresegyházi Római Katolikus Egyházközség. Megjelenik havonta.

A kiadványért felelős Molnár Zsolt plébános.

(e-mail: molnar.zsolt@vaciegyhazmegye.hu)

Szerkesztőség: dr. Horváth György, Ferencz Zoltán

(e-mail: ferencz.zoltan@veresegyhaz.vaciegyhazmegye.hu)

Az újság elolvasható a www.veresegyhaz.vaciegyhazmegye.hu honlapon is.